

Lacrimi de mătase

Casian Maftei

Binele este prezența ta,
și, răul, lipsa ei,
Și întuneric
se revarsă peste podurile lumii mele,
Când te ascunzi
după pașii tăi aruncați
În țărâna strigătului meu...
O, ceas mecanic,
părul tău
A inundat vinele mele,
până dincolo de ochi,
Și văd
frumusețea ta, ascunsă
Sub pânza țesută peste ea_
un vierme de mătase,
Ascuns într-un toiag,
se hrănește
Să devină fluture_,
este floare!...
Te strig. Strigătul meu
caută să se cațere pe aburii astmatici
Ai bătrânei păduri...
Mă simți.
Vrei să mă strigi
dar,
Strigătul tău
intră în gura fluturelui
Devenit, iar,
vierme.